

ГЛАВА VIII.

ЗА МЕЖДУМЪТИЕТО.

140. — И *междумътието* е отъ нескланяемиѣ части, която въ предложението изобразява силно вътрѣшно чувствуваніе, като: —

Радость и одобреніе: *а! ай! о! ой! браво! да живѣй!*

Скърбъ и съжелѣніе: *аа! ахъ! оо! охъ! тѣжно и горко! брєвари! горкана! ехъ! тюхъ!*

Чуденъе и желаніе: *а! ба-а! какъ! мо! — о! да но! дай Боже!*

Выканъе и обажданъе: *о! ей! — ха! какво!*

Плачь и смѣхъ: *охъ! оле-ле! оле-мале! — ха, ха, ха! хе, хе, хе! хи, хи, хи! хо, хо, хо!*

Хуканъе: *а, а, а! ухъ! да ти поразѣ!* и др. т.

Запретяванъе: *стѣ! млчи! стига!*

Здрависванъе: *добр'утро! или добъръ день! сбогомъ! прощавай!*

Бѣлѣжка. — Много отъ междумътіята самы по себе сп сѣставятъ цѣло предложеніе, каквото тѣзи, които показватъ здрависванъе.

Обученіе 22. — Върху Междуметіята нека ученицитѣ самы търсятъ примѣры за обученіе.

Обученіе 23. — Тукъ, подъ ръководството на учителя ученицитѣ ще разчленѣтъ цѣла молитвата господня, по примѣра, който дадохъ въ края на първата глава само за имената (в. обученіе 8-о и примѣра слѣдъ § 55.)

КРАЙ НА ПЪРВАТА ЧАСТЪ.